

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	IV K 248/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	O. S.	jak w punkcie 1 i 2 wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
O. S. ma 42 lata. Jest obywatelem U.. Posiada wykształcenie	dane osobopoznawcze	998	

<p>średnie techniczne, zawód wyuczony szwacz. Jest rozwiedziony, nie posiada dzieci. W P. przebywa od 2013 roku. Przed osadzeniem pracował na budowie i zarabiał ok 3000 zł miesięcznie. Nie posiada większego majątku, nie ciąży na nim żadne zobowiązania. Jest niekarany.</p>			
dane o karalności	327		
wywiad środowiskowy	439-441		
profil majątkowy	625-626		
<p>H. Y. i V. T. (lat 28) znali się ponad pół roku przed 20 marca 2022 roku. Już wcześniej razem pracowali. Byli przyjaciółmi.</p> <p>Zamieszkali w hostelu w K. przy ul (...) w jednym pokoju o numerze (...).</p> <p>Zarówno oskarżony jak i pokrzywdzeni przyjechali do K. celem podjęcia pracy w dniu 16 marca 2022 roku.</p> <p>H. Y. przyjechał do P.w maju 2021 roku, a V. był w P. od ok 3 lat. H. poznał oskarżonego 4 dni przed zdarzeniem, jak przyjechał do wskazanego hostelu.</p> <p>V. T. i oskarżony znali się 7-8 miesięcy przed zdarzeniem. Nawet razem pracowali w Ł. i mieszkali w jednym hostelu w Ł..</p>	<p>zeznania H. Y.</p>	<p>109, (...)</p>	

<p>To V. T. zaproponował mu pracę w K. .</p> <p>Pokrzywdzony H. Y. nie był w konflikcie z oskarżonym, ani z V., natomiast pomiędzy V. T., a oskarżonym dochodziło do sprzeczek o podłożu nieustalonym. Oskarżony mieszkał sam w pokoju numer (...). Ci trzej mężczyźni, jak wracali z pracy, to popijali razem alkohol.</p> <p>V. T. przyjechał do P. za pracą, chciał zarobić i miał w planach wrócić na U..</p>			
zeznania D. K.	11v		
notatka	1		
wyjaśnienia	882		
zeznania G. T.	(...)- (...), 372v-373 w zakresie ujawnionym w toku rozprawy		
zeznania A. T. (1)	(...), 379 w zakresie ujawnionym w toku rozprawy		
zeznania G. K.	19-20		
<p>W dniu 20 marca 2022 roku (niedziela) już od ok godziny 10 oskarżony, będąc we wspólnej kuchni hostelu, wyrażał pretensje wobec obydwu pokrzywdzonych- "że on się stara, gotuje , a oni chodzą po mieście". W kuchni był inny mieszkaniec</p>	zeznania D. K.	11v-12	

hostelu D. K.. W tym czasie pokrzywdzonych w hostelu nie było. Gdy wrócili, to podgrzali sobie jedzenie, które wcześniej zrobił oskarżony. Poszli na górę do swojego mieszkania, by zjeść posiłek. Spożywali alkohol. Następnie wyszli przed budynek na papierosa. Wtedy doszło do sprzeczki pomiędzy oskarżonym, a pokrzywdzonymi.

Oskarżony wyrażał dalej pretensje, że tylko on gotuje, a pokrzywdzeni nie szanują go ani jego pracy. O godzinie 16:37 oskarżony dzwonił do pokrzywdzonego V. T.- połączenie trwało 50 sekund, groził mu. Po godzinie 16.37 D. K. wszedł ponownie do wspólnej kuchni, wszedł tam też z dworu oskarżony, wziął nóż kuchenny z brązową rękojeścią o długości ok 30 cm i mówiąc " teraz oni zobaczą", poszedł do pokrzywdzonych, którzy wtedy byli już w swoim mieszkaniu. Dalej się tam kłócili. Oskarżony był już wtedy pod dużym wpływem alkoholu. Jak wszedł do ich pokoju, to nie machał nożem. Uspokajał go V. T.. Oskarżony odłożył nóż, a H. Y. włożył go do szafki. Pokrzywdzeni też byli w stanie nietrzeźwości. Oskarżony w trakcie tych kłótni tego dnia groził pokrzywdzonemu V. T. , że

będzie na niego czekał z nożem.			
zeznania H. Y.	110, (...) - (...)		
protokół oględzin	84v, 664		
protokół eksperymentu	104		
<p>Potem V. T. i H. Y. poszli do pobliskiej Ż., by zrobić zakupy.</p> <p>Oskarżony czekał na pokrzywdzonych przed budynkiem hostelu przy ulicy (...). Oskarżony nadal wyrażał pretensje. Doszło do wymiany zdań pomiędzy nim, a V. T.. Krzyki mężczyzn były na tyle donośne, że słyszały je przez okno mieszkające w pobliskim budynku K. D. i Y. H..</p>	zeznania H. Y.	109-110, (...), 1020- (...)	
zeznania K. D.	381v, 999-1000		
zeznania Y. H.	14v		
protokół oględzin	84v, 365-366, 665		
protokół eksperymentu	104		
<p>Następnie zdenerwowany oskarżony zaczął się szarpać z V. T.. W trakcie tej szarpaniny oskarżony wyciągnął nóż i zadał nim cios w okolicę naramienną prawą i barkową prawą oraz z dużą siłą trzy ciosy w okolicę podżebrową lewą i boczną lewą powierzchni klatki</p>	zeznania K. D.	381v-382, 999-1000	

piersiowej
pokrzywdzonemu V..
Interweniował w trakcie
tej szarpaniny H. Y.
chcąc ich rozdzielić.
W tym celu odepchnął
V. T. i wtedy został
uderzony nożem przez
oskarżonego w lewe ramię,
doznając rany ciętej. W
trakcie tej szarpaniny
w wyniku siłowania się
mężczyzn, pokrzywdzeni
bronili się, został też
zraniony i oskarżony
– doznał trzech ran
powłok brzucha po stronie
lewej.- powierzchowne,
klute, powstałe w
mechanizmie podjęcia
próby przejścia noża przez
jednego z pokrzywdzonych
od oskarżonego lub
chwycenia ręki
oskarżonego, w której
trzymał ten nóż i siłowania
się - do ich powstania
potrzebne było niewiele
siły.

W pewnym momencie
V. krzyknął do kolegi
H. „uciekaj, bo on
ma nóż w ręku”.
Mężczyźni -pokrzywdzeni
zaczęli uciekać biegnąc
najpierw obok siebie ulicą
(...). Ponieważ H. Y.
biegł szybciej, to w
pewnym momencie V. T.
uciekając z poważnymi
już obrażeniami jw. został
trochę z tyłu za nim.
Za nimi bieгло-gonił
ich oskarżony krzycząc
przez chwilę "zabiję,
zadżgam, potnę". W
pewnym momencie po
przebiegnięciu ok 20 m
upadł na jezdnię V. T..

H. Y. biegł dalej oddalając się. Oskarżony dobiegł do leżącego i kopnął go nogą. Następnie oskarżony dalej pobiegł w kierunku za uciekającym H., który krzyknął w pewnej chwili "nie rób tego". Oskarżony jakiś czas biegł za pokrzywdzonym Y., ale nie udało mu się dogonić pokrzywdzonego. H. Y. - w pewnym momencie odbił w drugą stronę. Oskarżony i H. Y. oddalili się od miejsca, gdzie leżał pokrzywdzony V. T..

Był taki moment, że V. T. leżąc na jezdni czołgał się.

W tym czasie dzieci weszły do mieszkania K. D. informując matkę, że jest jakaś bójka na zewnątrz. Wtedy K. D. i Y. H. wyszły na ulicę przed ogrodzenie posesji na której mieszkały. Zauważyły leżącego na jezdni V. T. trzy posesje dalej, lecz sądziły że to leży jakiś worek ze śmieciami.

Wtedy nadjechał ulicą (...) swoim samochodem T. O., który jechał do pracy na godzinę 19:00. Widząc leżącego mężczyznę na jezdni - głową zwróconego do środka jezdni, pośladki, tułów na jezdni, nogi oparte o trawiaste poboczu, leżący na plecach, zatrzymał się koło leżącego pokrzywdzonego V., który był ubrany na ciemno. Przesunął go na trawnik ciągnąc za ubranie, aby nikt go

nie przejechał. Wtedy wskazane powyżej kobiety zorientowały się, że na jezdni leży człowiek i podeszły do niego. Nie widać było nigdzie krwi. Świadek T. O. sądził , że pokrzywdzony jest pod dużym wpływem alkoholu lub narkotyków i dlatego tak leży. Zadzwoił na 997, ale przekierowano go na 112. Przekazał służbom jaki stan zastał.

K. D. mówiła do pokrzywdzonego, ale on tylko jęczał, miał otwarte oczy, ciężko oddychał. Następnie na miejsce doszedł od strony wiaduktu oskarżony. Szedł pochylony i trzymając się za bok. Najpierw szedł na nogach, a potem uklęknął. Następnie położył się na jezdni i leżał na plecach ok 5-6 m od miejsca gdzie stały kobiety.

Oskarżony ubrany był w kamizelkę , którą miał rozdartą i sportowe spodnie. Jak tak leżał na jezdni, to oskarżony dzwonił do kogoś mówiąc M.. Potem o godzinie 18 .51 dzwonił do J. R. (1).

T. O. doszedł do oskarżonego pytając się co mu jest, lecz ten chciał od niego tylko papierosa.

T. O. poprosił kobiety, aby czekały na przyjazd odpowiednich służb, bo sam musiał jechać do pracy i odjechał.

zeznania Y. H.	14v-15		
zeznania T. O.	410v-411v, (...)- (...)		
zeznania G. T.	(...)		
zeznania A. T. (1)	(...), 379 w zakresie ujawnionym w toku rozprawy		
zeznania W. S. (1)	356v-357v, (...)- (...)		
zeznania U. K.	615v-616, (...)-1110		
zeznania H. Y.	109-110, (...)- 1020		
opinie S. S. (1)	124-125,126-127, (...)- (...)		
protokół oględzin	2-7, 426-428		
protokół zatrzymania	421-423		
opinia R. U. (1)	636-640 (...)		
zdjęcia	429-430		
O godzinie 18.51 w tym dniu oskarżony dzwonił do znajomej J. R. (1) mówiąc jej, "J. dostałem nożem w bok". Połączenie to trwało 4 minuty i 1 sekundę. W tle słychać było krzyki K. D. i Y. H.. J. R. (1) słyszała głosy kobiet mówiących po ukraińsku. Świadek próbowała wypytać się oskarżonego co się stało, gdzie jest, wtedy powiedział jej tylko, że jest w K. przy ulicy (...)	protokół oględzin	84v	

. J. R. (1) zadzwoniła pod numer alarmowy 112 informując o zdarzeniu. Po chwili oddzwoniła do niej Policja i gdy świadek jeszcze raz przekazała posiadane informacje, poinformowano ją, że już wcześniej odebrali zgłoszenie tylko pod innym adresem.

Na miejsce przyjechała najpierw Policja w składzie funkcjonariuszy M. K. i A. T. (2). Polecenie wyjazdu na miejsce dostali o godzinie 18 :45. W tym czasie gdy na miejscu pojawili się w/w policjanci, to oskarżony doczołgał się po jezdni do pokrzywdzonego T. i szarpiąc go za nogi krzychał (...). Gdy oskarżony zobaczył Policję stał się agresywny, pobudzony, nie reagował na polecenia funkcjonariuszy, próbował kopać, a więc podjęto decyzję o założeniu mu kajdanek. Jak oskarżonego obezwładniano - zakładano na miejscu kajdanki, to wykrzykiwał " Nienawidzę P.", " kocham P."

W trakcie czynności przeprowadzanych przez policję, przyjechały dwie karetki pogotowia. Wtedy przyszedł na miejsce H. Y., który miał pociętą rękę i rozcięty rękaw kurtki. Wskazał, że był świadkiem zdarzenia, a uciekł bo się przestraszył oskarżonego,

<p>który miał nóż. Wskazał , że to oskarżony zranił go tym nożem , a wcześniej kilka razy zadał ciosy V. T.. H. Y. był w szoku, przestraszony.</p> <p>Na miejscu zdarzenia V. T. był reanimowany najpierw przez funkcjonariuszy Policji, a potem przez załogę karetki pogotowia, którą został przewieziony do szpitala. Był w stanie zatrzymania krążenia. Jedna z ran kłutych klatki piersiowej głęboko penetrowała do jamy opłucnowej uszkadzając tętnicę płucną, co skutkowało masywnym krwakiem jamy opłucnowej. V. T. zmarł śmiercią gwałtowną, a jego zgon nastąpił w mechanizmie wstrząsu krwotocznego.</p> <p>Gdy na miejscu zdarzenia udzielano pomocy medycznej oskarżonemu był on niestabilny- raz był spokojny, raz zdenerwowany, nawet płakał, pytał się o V. , czy żyje. Gdy oskarżony widział wcześniej jak V. T. był reanimowany na ulicy to krzyczał " zabiliście go".</p>			
protokół eksperymentu	104v		
zeznania J. R. (1)	415v-416 w zakresie ujawnionym w toku rozprawy, 1000- (...)		
zeznania K. D.	382, 999-1000		

zeznania Y. H.	15		
zeznania M. K.	(...)- (...), 47v-48v		
zeznania W. S. (1)	357		
zeznania A. T. (2)	1070- (...)		
notatka	1		
zeznania M. B.	(...)- (...),		
zeznania P. S.	561v		
zeznania P. O.	583v		
zeznania A. B.	588v		
zeznania M. C.	593-594		
zeznania M. L.	650v		
zeznania U. K.	616		
zeznania H. Y.	(...), 109-110		
opinia R. U. (1)	636-640		
W trakcie przewożenia oskarżonego karetką pogotowia do szpitala celem zaopatrzenia jego ran oskarżony podał, że tego dnia pokłócił z pokrzywdzonymi, bo śmiali się z niego, że ma korzenie r.. W związku z tym zdenerwował się na kolegów i doszło pomiędzy nimi do szarpaniny. Opowiadając wskazał, że nie jest w	zeznania M. K.	48-48v	

stanie przypomnieć sobie pozostałych szczegółów zdarzenia .			
notatka	1v		
Penetracja miejsca zdarzenia ulicy (...) i okolic w dniu 20 marca 2022 roku nie doprowadziła do odnalezienia noża, który był użyty przez oskarżonego .	zeznania M. K.	(...)- (...), 48	
zeznania A. T. (2)	(...)		
notatka	1v		
zeznania M. B.	(...)		
Podczas udzielania pomocy medycznej pokrzywdzonemu H. Y. był on spokojny. Personelowi medycznemu powiedział, że został zraniony nożem.	zeznania P. B.	529v	
zeznania P. L.	656		
W wyniku powyższego zdarzenia H. Y. doznał rany ciętej ramienia lewego na powierzchni grzbietowej. Tego typu obrażenie powłok w przypadku niepowikłanego procesu gojenia należy traktować jako naruszenie czynności narządu jego ciała inne niż określone w art 156 k.k. trwające nie dłużej niż 7 dni. Pokrzywdzony był w szpitalu zaopatrzony	opinia S. S. (2)	124-125, (...)- (...)	

chirurgicznie i szyto mu ranę.			
protokół oględzin	175		
W wyniku powyższego zdarzenia oskarżony doznał trzech ran powłok brzucha- po lewej stronie śródbrzusza, powierzchownych kłutych, nie wymagających zaopatrzenia chirurgicznego. Typowo tego typu powierzchowne obrażenia powłok w przypadku niepowikłanego procesu gojenia należy traktować jako naruszenie czynności narządu ciała inne niż określone w art 156 k.k. trwające nie dłużej niż 7 dni.	opinia S. S. (1)	126-127, (...)	
Oskarżony spowodował pokrzywdzonemu V. T. pięć ran kłutych- rana w okolicy naramiennej prawej i barkowej prawej oraz trzy rany w okolicy podżebrowej lewej i na bocznej lewej powierzchni klatki piersiowej, uszkodzenia worka osierdziowego oraz przedniej powierzchni ściany tętnicy płucnej, masywnego krwiaka lewej jamy opłucnowej, uszkodzenia żebra 6 i 7 . Pokrzywdzony zmarł śmiercią gwałtowną bowiem jedna z ran kłutych klatki piersiowej zadanych mu przez oskarżonego głęboko penetrowała do jamy	protokół oględzin	166, 24-30	

opłucnowej uszkodzając tętnicę płucną, co skutkowało masywnym krwiakiem jamy opłucnowej i zgonem V. T. w mechanizmie wstrząsu krwotocznego,

Obraz morfologiczny ran wskazuje, że powstały one wskutek użycia narzędzia ostrokończystego np noża. Charakter tych ran i ich przebieg jednoznacznie wskazuje, że powstały one w mechanizmie czynnym -uderzeń zadanych ręką obcą uzbrojoną w nóż. Na podstawie przebiegu ran można stwierdzić, że pokrzywdzony został czterokrotnie uderzony nożem-trzykrotnie w lewą boczna powierzchnię klatki piersiowej i jednokrotnie w okolicę barkową i naramienną prawą -rany w okolicy barkowej i naramiennej prawej komunikowały się ze sobą i tworzyły wspólny kanał rany w tkance podskórnej. Mogły zatem powstać w wyniku jednego uderzenia zadanego nożem. Jedna z ran kłutych klatki piersiowej głęboko penetrowała do jamy opłucnowej skutkując bezpośrednio zgonem wskutek uszkodzenia tętnicy płucnej. Druga rana klatki piersiowej uszkodzała żebro 6 penetrowała do jamy opłucnowej nie uszkodzając narządów wewnętrznych, trzecia rana klatki piersiowej

miała charakter powierzchniowy i penetrowała tylko w obręb mięśni klatki piersiowej. Mając na uwadze, iż wskutek zadanych uderzeń doszło do przecięcia struktur twardych (żeber) siłę zadanych uderzeń należy ocenić jako dużą (w skali trzystopniowej- niewielka , średnia , duża).

Teoretycznie życie pokrzywdzonego mógł uratować specjalistyczny zabieg chirurgiczny, ale w tym przypadku nie było żadnych realnych szans na skuteczność takiego zabiegu. Hipotetycznie byłyby szanse na uratowanie jego życia, gdyby te obrażenia powstały u pokrzywdzonego w pobliżu bloku operacyjnego i czekałby tam na niego specjalistyczny zespół operacyjny. W przypadku zadania tylko tego jednego ciosu, który uszkadzał tętnicę płucną, los V. T. był przesądzony. W takim przypadku zgon następuje nie później niż w ciągu jednej godziny, zazwyczaj szybciej. W jamie opłucnej V. T. ujawniono 1350 ml krwi, więc czas od chwili powstania rany do chwili zgonu mógł wynosić kilkanaście- kilkadziesiąt minut. Inną rzeczą jest czas przeżycia, a czym innym czas aktywności fizycznej, ten drugi czas jest zdecydowanie krótszy

<p>z powodu szybkiego narastania wstrząsu. Jest stres, wyrzut hormonów i w początkowym okresie po takim zranieniu ta aktywność fizyczna jest praktycznie niezmieniona .</p> <p>Pokrzywdzony mógł z takimi obrażenia przemieścić się kilka, kilkadziesiąt metrów.</p> <p>Przypuszczalnym narzędziem użytym do popełnienia przestępstwa był najpewniej nóż o jednosiecznym ostrzu, o orientacyjnej szerokości ok 20 mm.</p>			
<p>opinia R. U. (1)</p>	<p>636-640, (...) - (...)</p>		
<p>Oskarżony posługiwał aparatem telefonicznym u. o numerze 735 122 225, w którym w kontaktach figurował V. T. jako "W. C. U.", a pokrzywdzony V. T. posługiwał się telefonem o numerze (...), w którym w kontaktach figurował oskarżony jako "S. praca Ł."</p> <p>W dniu zdarzenia oskarżony wielokrotnie dzwonił do pokrzywdzonego V. T.- o godzinie 16:37, 18:26, 18:31, 18:33, próba połączenia o godzinie 18:48. Ponadto wysyłał mu wiadomości sms o godzinach 18:32, 18:47.</p> <p>O godzinie 18:47 wysłał do pokrzywdzonego V. sms o treści" Mysz je...,</p>	<p>protokół eksperymentu</p>	<p>104-105</p>	

przyjdz", nagrał się na pocztę głosową telefonu V. "gdzie ty jesteś , owco...jak przyjdiesz to cię za...na..."(jak na k 84v).			
protokół zatrzymania	81-83		
notatka	675, 682		
protokół oględzin	658-674, 676-681, 84v		
O. S. został zatrzymany w dniu 20 marca 2022 roku o godzinie 18:55. Odmówił poddania się badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Natomiast w dniu 20 marca 2022 roku o godzinie 20 :52 posiadał 2,08 promila alkoholu we krwi. Natomiast w tym samym dniu o godzinie 21:50 posiadał 1,75 promila alkoholu we krwi. Nie był pod działaniem środków podobnie działających do alkoholu.	protokół zatrzymania	31-32	
protokół badania	50, 309-309a, 386-387, 760		
W dniu 21 marca 2022 roku o godzinie 2:25 H. Y. posiadał 0,63 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Natomiast w dniu 20 marca 2022 roku o godzinie 22:40 posiadał 2,26 promila alkoholu we krwi. Z kolei w tym dniu o godzinie 22:40 posiadał 1,95 promila alkoholu we krwi. Nie był pod działaniem środków	protokół badania	49, 307-307a, 404-405, 782	

podobnie działających do alkoholu.			
V. T. w dniu 23 marca 2022 roku posiadał 2,81 promila alkoholu we krwi pobranej z tętnicy szyjnej, a 2,86 promila alkoholu we krwi pobranej z ciała szklatego oka, nie stwierdzono w jego organizmie obecności narkotyków.	protokół badania	312-312a	
opinia	543		
Oskarżony w chwili popełnienia czynów był poczytalny. Jest uzależniony od różnych środków psychoaktywnych i winien leczyć się odwykowo. W razie orzeczenia kary pozbawienia wolności winien ją odbywać w zakładzie karnym z prowadzoną terapią odwykową.	opinia sądowo psychiatryczna	- 795-797	
Na bluzie oskarżonego w kolorze niebiesko-czarno-białym marki R.-wewnętrzna powierzchnia mankietów obu rękawów, kołnierzu- ujawniono mieszaninę DNA oskarżonego i V. T.. Na tylnej powierzchni bezrękawnika oskarżonego ujawniono DNA oskarżonego i H. Y. (krew). Pod paznokciami prawej ręki V. T. ujawniono	opinia z zakresu genetyki	842-848, 730, 728, 723-733	

DNA oskarżonego i tego pokrzywdzonego.			
W dniu zdarzenia oskarżony był ubrany między innymi w bluzę koloru niebiesko-czarno-białego marki R., koszulkę jasnoszarą z napisem Tom& Rose, bezrękawnik pikowany koloru zielonego, spodnie koloru niebieskiego z białymi lampasami.	protokół oględzin	2-7, 37-38	
W dniu zdarzenia H. Y. ubrany był między innymi w niebieskie jeansy, kurtkę koloru niebieskiego, koszulkę koloru zielonego, czarną bluzę z kapturem.	protokół zatrzymania	181-183	
W dniu 24 marca 2022 roku przeprowadzono oględziny uzupełniające miejsca zabójstwa i ujawniono w pobliżu wiaduktu nóż o długości całkowitej 19 cm, rękojeść noża 9 cm.	protokół oględzin	330-332	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	dane o karalności, dane osobopoznawcze	uznane za wiarygodne - nie były kwestionowane	
zeznania D. K.	uznane za wiarygodne - nie były kwestionowane. Świadek ten był osobą postronną -mieszkał także w przedmiotowym hostelu. Nie miał powodów, by podawać fakty tendencyjnie. Z jego relacji wynika, iż w dniu zdarzenia to oskarżony od godzin przedpołudniowych wyrażał pretensje wobec pokrzywdzonych, wszczywał z nimi kłótnie, był zdenerwowany i pobudzony, a nawet wziął nóż i grożąc pokrzywdzonym poszedł do ich mieszkania , gdzie dalej kłócił się z nimi.		
notatki	uznane za wiarygodne - przy czym ta z k 1 została sporządzona tuż po zdarzeniu przez policjanta, który potwierdził jej treść.		

opinie	uznane za wiarygodne albowiem były pełne, jasne, logiczne i niesprzeczne. Były sporządzone przed podmioty fachowe.	
protokoły badania	uznane za wiarygodne- nie były kwestionowane	
protokół eksperymentu	jw	
wywiad środowiskowy	jw	
profil majątkowy	jw	
zeznania H. Y.	<p>uznane za wiarygodne. Sąd wziął pod uwagę także to, że ten świadek miałby interes w tym by podawać nieprawdę, bo hipotetycznie to H. Y. miał używać noża (według twierdzeń oskarżonego) i mógł zadać śmiertelny cios nożem skoro oprócz nieżyjącego V.- w pobliżu nieżyjącego pokrzywdzonego byli wówczas ten świadek i oskarżony. Przeczy temu jednak logiczna analiza dowodów.</p> <p>Po pierwsze, należy wskazać, iż pokrzywdzony ten oraz V. T. byli na tyle dobrymi kolegami, przyjaciółmi że zdecydowali się zamieszkać w jednym pokoju.</p> <p>Po drugie, żaden dowód nie wskazuje, żeby</p>	

był pomiędzy nimi
jakikolwiek konflikt.

Po trzecie, bezstronny świadek D. K. wskazał, że krytycznego dnia to właśnie oskarżony miał pretensje do obydwu pokrzywdzonych już od godzin przedpołudniowych, był pobudzony, zdenerwowany na nich.

Po czwarte, to oskarżony według relacji tego bezstronnego świadka w pewnym momencie chwycił za nóż i grożąc poszedł do pokoju w którym mieszkali pokrzywdzeni.

Po piąte, analiza treści zeznań tego świadka-pokrzywdzonego prowadzi do wniosku, że jego relacje są wyważone, logiczne. Nie wyolbrzymiał faktów chcąc za wszelką cenę pogrążyć oskarżonego np przyznał, że gdy oskarżony wszedł do ich pokoju z nożem to nie wymachiwał nim, a gdy go uspokoił V. nóż ten odłożył, nie widział w ręku oskarżonego noża podczas szarpaniny przed hostelem.

Po szóste, z relacji bezstronnego świadka W. S. (1) wynika że to pokrzywdzeni uciekali przed oskarżonym, czyli to on atakował.

Po siódme, z relacji funkcjonariuszy Policji wynika, że to oskarżony był pobudzony, agresywny

na miejscu zdarzenia, a pokrzywdzony H. Y. spokojny, sam wrócił na miejsce zdarzenia i zgłosił się do policjantów, podając że uciekł bo się przestraszył oskarżonego, który zranił go w rękę.

Po ósme, sam oskarżony przyznał w rozmowie z policjantem M. K., że pokłócił się z pokrzywdzonymi, zdenerwował się na nich i doszło do szarpaniny, ale co było dalej miał nie pamiętać.

Podstawą ustaleń Sądu były przede wszystkim relacje tego świadka złożone tuż po zdarzeniu w śledztwie, a te z rozprawy po upływie dłuższego już czasu od wydarzeń, kiedy mniej pamiętał, były podstawą czynionych ustaleń tylko w takim zakresie, w jakim te pierwsze relacje potwierdzały lub logicznie uzupełniały. Zauważenia wymaga, że co do głównych faktów relacje te były zgodne.

Wreszcie Sąd zauważa, że żaden ze świadków nie wskazał, by oskarżony goniąc pokrzywdzonych krzyczał "zabiję, zadżgam, potnę", lecz to nie oznacza że tak nie było. Skoro Sąd nie kwestionuje wiarygodności tego pokrzywdzonego co do pozostałych faktów potwierdzonych innymi dowodami, to nie

	<p>ma podstaw i tego zakwestionować . Po prostu, świadkowie z racji odległości w jakiej przebywali od rozwijającego się dynamicznie zdarzenia, nie słyszeli tych słów oskarżonego albo widzieli akurat ten fragment wydarzeń, kiedy oskarżony już lub jeszcze tak nie krzyczał .</p> <p>Wreszcie wersji pokrzywdzonego nie zanegowali biegli. Pod paznokciami nieżyjącego V. ujawniono DNA oskarżonego, a na odzieży oskarżonego D. V. i krew H.. Nawet według wersji oskarżonego nie można znaleźć logicznego uzasadnienia z jakich to przyczyn przyjaciół V. – H. miałyby tego dnia zadać mu cztery ciosy nożem</p>	
<p>wyjaśnienia</p>	<p>Sąd dał wiarę oskarżonemu w części, czyli co do faktu, czasu znajomości z pokrzywdzonymi, wspólnej pracy w Ł. z pokrzywdzonym V. i zamieszkiwania w hostelu w Ł., wspólnego przyjazdu do K. albowiem w tym zakresie nie jest to sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym.</p>	
<p>zeznania J. R. (1)</p>	<p>uznane za wiarygodne w całości albowiem świadek ten jako osoba postronna nie miała powodów by podawać fakty w sposób tendencyjny. Oczywiście,</p>	

że podstawą ustaleń były jej relacje ze śledztwa, które składała krótko po zdarzeniu i lepiej pamiętała. Jej depozycje z postępowania sądowego z tej racji mogły być podstawą ustalania faktów tylko w takim zakresie, w jakim te pierwsze swoje relacje potwierdzała lub uzupełniała. W szczególności z relacji tego świadka wynika, że to oskarżony w dniu zdarzenia o godzinie 18:51 dzwonił do niej informując, że został zraniony nożem na ulicy w K., a w tle słychać było głosy K. D. i Y. H.. Co przeczy wersji oskarżonego w szczególności co do zranienia go nożem przez pokrzywdzonego Y. jeszcze w pokoju dużo wcześniej, a współgra z chronologią zdarzeń podawaną przez H. Y..

zeznania K. D.

uznane za wiarygodne w całości albowiem były logiczne, rzeczowe i zgodne z pozostałym materiałem dowodowym. Świadek ten jako osoba obca nie miała żadnego interesu w tym by podawać fakty w sposób wybiórczy. Oczywiście, że podstawą ustaleń były jej relacje ze śledztwa, które składała krótko po zdarzeniu i lepiej pamiętała. Jej depozycje z postępowania sądowego z tej racji mogły być podstawą ustalania faktów

	<p>tylko w takim zakresie, w jakim te pierwsze swoje relacje potwierdzała lub logicznie uzupełniała. W szczególności z zeznań tego świadka wynika , że już pod budynkiem hostelu doszło do kłótni pomiędzy mężczyznami, a leżący już na jezdni oskarżony mówił do J. R. (1) przez telefon, że został zraniony w brzuch, co współgra z faktami podawanymi przez pokrzywdzonego Y., a jest sprzeczne z wyjaśnieniami oskarżonego.</p>	
zeznania Y. H.	<p>uznane za wiarygodne w całości albowiem były logiczne, rzeczowe. Świadek ten jako osoba obca nie miała żadnego interesu w tym, by podawać fakty w sposób wybiórczy. Nadto jej relacje logicznie współgrały z zeznaniami K. D..</p>	
zeznania T. O.	<p>uznane za wiarygodne w całości albowiem były logiczne i rzeczowe, a nadto zgodne były z zeznaniami K. D. i Y. H.. Wprawdzie złożył on do sprawy nagranie z wideorejestratora z jego samochodu z dnia zdarzenia, lecz odnotowane godziny w zapisie nie są faktycznymi - k 1002, 419.</p>	
zeznania A. T. (1)	<p>uznane za wiarygodne albowiem jej relacje</p>	

	<p>pozostawały w zgodzie z pozostałym materiałem dowodowym. W szczególności z jej relacji wynikało , że pokrzywdzeni byli wręcz przyjaciółmi, a luźna relacja H. Y. co do tego co wydarzyło się w dniu 20 marca 2022 roku pomiędzy nimi jest ogólnie zgodna z tym, co ten pokrzywdzony podawał w toku śledztwa.</p>	
zeznania G. T.	jw	
zeznania M. K. A. T. (2), M. B.	<p>uznane za wiarygodne w całości- jako funkcjonariusze policji wykonujący określone czynności służbowe nie mieli powodów by zeznawać tendencyjnie.</p>	
zeznania W. S. (1)	<p>uznane za wiarygodne w całości. Jest on osobą obcą, przypadkowym świadkiem zdarzenia i nie ma żadnego racjonalnego powodu w świetle którego należałoby przyjąć , że podawał on nieprawdę. Po pierwsze, świadek ten był pewien, że widział dwóch uciekających mężczyzn , a trzeci- niewątpliwie oskarżony (mężczyzna w bezrękawniku) wyraźnie ich gonił. Po drugie, to że świadek nie widział czy oskarżony ma coś w ręku , nie oznacza że oskarżony chwilę wcześniej nie zaatakował nożem, bo mógł ten nóż schować w ubranie, a potem się go pozbyć, albo mógł</p>	

	<p>go trzymać w dłoni, a świadek z tej odległości tego nie widział. Po trzecie, świadek ten widział jak V. T. biegnąc przewraca się, w tym czasie H. Y. biegł dalej uciekając i oddalił się z pola jego widzenia , natomiast oskarżony dobiegł do leżącego pokrzywdzonego V. i zrobił zamach nogą w kierunku leżącego, go kopnął i dalej pobiegł w kierunku uciekającego pokrzywdzonego Y..</p> <p>Relacje tego świadka logicznie współgrają z tym co podawał T. O.. Oczywistym jest , że świadek ten lepiej pamiętał kiedy był przesłuchiwany w toku śledztwa kilka dni po zdarzeniu anizeli w toku rozprawy, prawie rok po zdarzeniu. Tak więc podstawą ustaleń faktycznych były głównie te jego pierwsze relacje, a te z rozprawy tylko w takim zakresie w jakim je potwierdzały- logicznie uzupełniały.</p>	
zeznania G. K.	uznane za wiarygodne - nie były kwestionowane	
zeznania P. B. P. S., P. O. A. B., M. C., P. L., M. L.	uznane za wiarygodne - jako osoby z personelu medycznego udzielającego pomocy medycznej pokrzywdzonym i oskarżonemu nie mieli powodów by podawać nieprawdę .	

<p>zeznania U. K.</p>	<p>uznane za wiarygodne przede wszystkim relacje świadka z etapu śledztwa, kiedy najlepiej wszystko pamiętała, bo była przesłuchiwana krótko po zdarzeniu. Jej relacje z rozprawy były podstawą ustaleń Sądu tylko w takim zakresie w jakim te pierwsze zeznania potwierdzała lub logicznie uzupełniała. Skoro w pierwszych zeznaniach świadek wyraźnie stwierdziła, że "ja żadnego trzeciego mężczyzny nie widziałam", to odmienna relacja tego świadka z rozprawy nie może prowadzić do konkluzji, że widziała także na ulicy pokrzywdzonego H. Y.. Relacje tego świadka pozostają w logicznym związku z relacjami K. D., Y. H. i T. O., W. S. (1). Była postronną osobą, która przypadkowo widziała fragment zdarzenia. Tylko ten świadek wskazywała, że nieżyjący pokrzywdzony jak leżał to się czołgał i Sąd dał temu wiarę . Po prostu był taki moment, kiedy to widziała ten świadek, a K. D. i Y. H. patrzyły na jezdnię chwilę potem , kiedy pokrzywdzony leżał już w bezruchu na jezdni, zaś świadek W. S. z wysokości II piętra budynku w którym mieszkał mógł tego nie spostrzec.</p>	
<p>protokoły oględzin</p>	<p>uznane za wiarygodne - nie były kwestionowane.</p>	

	<p>Wprawdzie w pobliżu miejsca zdarzenia ujawniony został nóż, ale nie można uznać w sposób nie budzący wątpliwości czy tym nożem posługiwano się podczas przedmiotowego zdarzenia. Po pierwsze, pierwsza penetracja terenu w dniu zdarzenia zakończyła się efektem negatywnym, a przedmiotowy nóż ujawniono dopiero w dniu 24 marca 2022 roku- czyli cztery dni po zdarzeniu. Ponadto charakter obrażeń u pokrzywdzonych i oskarżonego nie pozwalał rozstrzygnąć tej kwestii - opinia biegłego S. S., R. U. (k 1073-1074, 1075, 1075-1076)</p>		
protokoły zatrzymania	uznane za wiarygodne - nie były kwestionowane .		
zdjęcia	jw		
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	wyjaśnienia	Sąd nie dał wiary w pozostałym zakresie wyjaśnieniom oskarżonego co do	

przebiegu wydarzeń w dniu 20 marca 2022 roku albowiem w tym zakresie jego relacje są sprzeczne z innymi dowodami, a podyktowane są niewątpliwie przyjętą linią obrony. Na wstępie należy wskazać, iż dopiero w końcowej fazie śledztwa oskarżony w październiku 2022 roku zdecydował się złożyć wyjaśnienia opisując przebieg wydarzeń z tego dnia. Oczywiście każdy oskarżony w ramach przysługującego mu prawa do obrony ma takie prawo, ale należy zwrócić uwagę na treść tych wyjaśnień w zakresie opisywania tego co się wydarzyło pomiędzy oskarżonym a pokrzywdzonymi., zdaniem oskarżonego. Reasumując treść tych wyjaśnień, oskarżony wskazywał na konflikt wyłącznie pomiędzy nim a H. Y., zaś V. T. miałby tylko łagodzić , uspokajać ich. Wskazał, że to H. nosił przy sobie nóż i to H. tym nożem zranił go w brzuch jeszcze w mieszkaniu w hostelu, jak doszło do kolejnej sprzeczki pomiędzy nimi. " To są te rany które miałem później opatrywane "k 883. Jest to sprzeczne z tym co wynika z analizy połączeń telefonu oskarżonego i zeznań J. R. (1)- o godzinie 18.51 dzwonił do niej mówiąc, że został zraniony nożem. Skoro zatrzymanie oskarżonego nastąpiło o

godzinie 18.55, a godzinie 18.45 patrol Policji dostał polecenie udania się na miejsce, to logicznie że do zranienia tego nie mogło dojść w mieszkaniu, tylko w trakcie szarpaniny jaka wywiązała się pomiędzy oskarżonym a pokrzywdzonymi przed hostelem. Przecież oskarżony nie dzwoniłby do świadka J. R. skarżąc się "dostałem nożem w bok" k 413v o tej dopiero godzinie , gdyby był zraniony w trakcie sprzeczki w mieszkaniu, gdy według swoich twierdzeń ze śledztwa nawet wtedy nie zorientował się, że to nastąpiło- miałby się zorientować gdy rzekomo wrócił do swojego pokoju przebrać się. Były to niebolesne, powierzchowne zranienia. Ponadto z zeznań D. K. wynikało, że to oskarżony tego dnia będąc jeszcze w hostelu był pobudzony, zdenerwowany na pokrzywdzonych, w pewnym momencie wziął nóż z kuchni i poszedł do pokoju pokrzywdzonych. Należy też podnieść , że oskarżony i pokrzywdzony V. T. nie byli aż w tak dobrych relacjach, skoro w K. to pokrzywdzeni razem zamieszkali, a nie pokrzywdzony T. z oskarżonym , którzy tuż przed przyjazdem do K. już razem pracowali i mieszkali w Ł.. Dalej analizując wyjaśnienia oskarżonego ze śledztwa

należy zwrócić uwagę, że miałby wydzwaniać on na telefon V., bo nie miał numeru do H., a chodziło mu właśnie o pokrzywdzonego H. Y.. Przeczy z kolei temu treść sms i nagrania na pocztę głosową pokrzywdzonego T. - godziny 18. 47, w momencie gdy ten już leżał na jezdni, bo to wynika z chronologii godzin (zatrzymanie oskarżonego 18.55), a w tym czasie oskarżony powracał na miejsce zdarzenie po pościgu. Oskarżony w wyjaśnieniach wskazywał też, że doszło do szarpaniny, ale pomiędzy nim a pokrzywdzonym H. , rozdzielał ich pokrzywdzony V.. W pewnym momencie to H. miał pobiec sam za kościół i za nim miał pobiec oskarżony. Zobaczył w pewnym momencie, że V. który stał trudno złapać oddech. Wtedy miał go odwrócić w swoją stronę.. Oskarżony twierdził , że nie wie jak powstały obrażenia u pokrzywdzonego V., tylko jeszcze słyszał, jak w pewnym momencie V. krzychał "on ma nóż", którego on sam nie widział , jak również on nie miał noża. Oskarżony sugerował , że ten nóż miał H.. Jest to sprzeczne z zeznaniami W. S. , który wyraźnie widział , jak pokrzywdzeni obaj uciekają i gonił ich oskarżony. W pewnym momencie pokrzywdzony

		<p>V. upadł na jezdnię i wtedy oskarżony jeszcze go kopnął.</p> <p>Te sprzeczności, brak logiki zadecydowały, że nie można dać wiary wersji oskarżonego, a tym samym wiarygodna jest wersja pokrzywdzonego H. Y..</p> <p>Na końcu należy wskazać, pomimo tych wszystkich sprzeczności wyszczególnionych powyżej, że gdyby tak rzeczywiście było jak wyjaśniał oskarżony na k 883, to tak by podawał już w trakcie pierwszych swoich wyjaśnień - a był przed tym przesłuchiwany co najmniej dwa razy, a nie dopiero na sam koniec śledztwa.</p>	
Dowody ujawnione w toku rozprawy, a nie powołane w sekcji 1.1.	zostały pominięte, bo nie mają znaczenia dla ustalania faktów.		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1,2	O. S.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

Oskarżony jest człowiekiem dorosłym i w chwili czynów miał możliwość prawidłowej oceny sytuacji zarówno pod względem prawnym, jak i faktycznym. Oskarżony był w pełni poczytalny. W świetle zebranego materiału dowodowego uznać więc należy, że w chwili popełnienia czynów miał on nie skrepowaną wolę i możliwość zachowania się w sposób zgodny z porządkiem prawnym, a mimo tego oskarżony swoimi czynami naruszył normę sankcjonowaną i to naruszenie jest zagrożone przez ustawę sankcją karną. Nie wystąpiły w niniejszej sprawie żadne okoliczności mogące usprawiedliwić zachowania sprzeczne z prawem. Nie zaistniały okoliczności wyłączające bezprawność czynów, winę oskarżonego.

Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego z art 148 §1 k.k. jest szczególnie wyjątkowo bardzo wysoki, a więc jest to czyn wysoce karygodny. Do takiej oceny stopnia społecznej szkodliwości tego czynu uprawnia analiza okoliczności wynikających z art. 115 §2 k.k. tj:

- rodzaj i charakter naruszonego dobra –

najcenniejszego-życie
drugiego człowieka,

-rozmiar wyrządzonej
szkody –śmierć
pokrzywdzonego, młodego
mężczyzny lat 28- szkoda
nieodwracalna,

-sposób i okoliczności
popelnienia czynu –
posługiwanie się nożem,

-postać zamiaru-
bezpośredni,

- motywacja -działanie
z błahego powodu,
nie zasługującego na
zrozumienie motywu
działania,

Z kolei stopień społecznej
szkodliwości czynu
oskarżonego z art 157
§2 k.k. jest duży,
jeśli weźmie się pod
uwagę rodzaj i charakter
naruszonego dobra -
zdrowie człowieka, postać
zamiaru- bezpośredni,
sposób i okoliczności
popelnienia czynu-
posługiwanie się nożem,
motywacja - działanie z
błahego powodu.

Oskarżony w czasie swych
bezpprawnych, karalnych
i karygodnych czynów
nie dał posłuchu normie
prawnej, chociaż można
było podporządkowania
się normie prawnej od
oskarżonego wymagać,
a więc jego czyny
są zawinione (brak
przesłanek z art. 31 §1
lub §2 kk.). Tym samym
oskarżonego należy uznać
za winnego popelnienia

czynów bezprawnych, karalnych i karygodnych.

Zgodnie z art. 148 § 1 k.k. kto zabija człowieka, podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 8, karze 25 lat pozbawienia wolności albo karze dożywotniego pozbawienia wolności- w brzmieniu na dzień popełnienia przestępstwa.

Przedmiotem ochrony jest życie człowieka. Przestępstwo to ma charakter powszechny, materialny, do ustawowych znamion należy tu skutek w postaci śmierci człowieka.

Strona podmiotowa zabójstwa charakteryzuje się umyślnością. Może mieć ona postać zarówno zamiaru bezpośredniego, jak i ewentualnego

Oskarżony w przedmiotowej sprawie umyślnie- z zamiarem bezpośrednim zabił drugiego człowieka, miał zamiar bezpośredni pozbawienia życia drugiego człowieka. Na zamiar ten wskazują jednoznacznie logicznie powiązane elementy natury podmiotowej i przedmiotowej, to jest:

- zadanie kilku ciosów nożem , szczególnie w tak newralgiczną część ciała jak lewa część klatki piersiowej,

-rodzaj użytego narzędzia -
nóż ,

- siła ciosu- duża (doszło
aż do przecięcia struktur
twardych – żeber), z
bliskiej odległości,

-kierunek ciosów-
ukierunkowany, w tym
jeden cios nożem głęboko
penetrował do jamy
opłucnowej uszkodzając
tętnice płucną co
skutkowało masywnym
krwiakiem jamy
opłucnowej i zgonem
w mechanizmie wstrząsu
krwotocznego,

-przyczyna śmierci-jw

-okoliczności
poprzedzające- agresywne
zachowania w dniu
zdarzenia trwające od
kilku godzin, groźenie
pokrzywdzonemu,

-skutek- nagła śmierć
pokrzywdzonego,

To wszystko wskazuje,
że nie były to
ciosy przypadkowe, czy
też zmierzające do
zastraszenia
pokrzywdzonego, czy
wyłącznie zranienia,
spowodowania „tylko”
obrażeń, czy nieszczęśliwy
wypadek. Był to wyraz
wyładowania złości na
pokrzywdzonym, działanie
po to, by zabić.

Oskarżony chciał
spowodować skutek w
postaci śmierci człowieka,
a to wynika z
logicznego powiązania

powyżej
wyszczególnionych
elementów, w sytuacji gdy
skutek ten uświadamiał
sobie jako konieczny.
Oskarżony jako dorosły
człowiek, którego
poczytalność nie była
zniesiona lub w znacznym
stopniu ograniczona (nie
zachodzą okoliczności z
art. 31 k.k.), dysponujący
doświadczeniem
życiowym, doskonale
wiedział, że takie ciosy,
takim narzędziem i w takie
miejsce spowoduje śmierć
pokrzywdzonego i chciał
tego.

Z kolei zgodnie z art
157 §2 k.k. kto powoduje
naruszenie czynności
narządu ciała lub rozstrój
zdrowia trwający nie
dłużej niż 7 dni
podlega grzywnie, karze
ograniczenia wolności
albo pozbawienia wolności
do lat 2.

Przedmiotem ochrony
jest zdrowie człowieka.
Przestępstwo to ma
charakter powszechny,
materialny, do
ustawowych znamion
należy tu skutek w postaci
spowodowania lekkiego
uszkodzenia ciała..

Strona podmiotowa
spowodowania lekkiego
uszkodzenia ciała
charakteryzuje się
umyślnością. Może mieć
ona postać zarówno
zamiaru bezpośredniego,
jak i ewentualnego. W tym
wypadku należy sięgnąć

do konstrukcji zamiaru ogólnego. Wystarczy tutaj wykazanie, że sprawca określonym sposobem działania, chciał spowodować uszczerbek na zdrowiu. Niewątpliwie oskarżony używając noża wobec ciała pokrzywdzonego – zadając cios chciał spowodować mu obrażenia, które przekraczałyby zwykłe naruszenie nietykalności cielesnej. Tym samym działał z zamiarem bezpośrednim.

Sąd stosował art 148 §1 k.k. w brzmieniu obowiązującym na datę przestępstwa stosownie do art 4 §1 k.k. , który aktualnie jest surowiej zagrożony.

Oskarżony swoim działaniem wyczerpał dyspozycję art 148 §1 k.k. i art 157 §2 k.k.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach			

warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
O. S.	1	I	Sąd wziął pod uwagę: - na niekorzyść rodzaj dobra, w które godził oskarżony- życie drugiego człowieka - młodego mężczyzny lat 28, który przyjechał do P.by zarobić pieniądze na dalsze życie i miał plany powrotu do swojej Ojczyzny, postać zamiaru- bezpośredni, rodzaj i nieodwracalność szkody- śmierć młodego

			<p>człowieka, działanie pod wpływem alkoholu , praktycznie bez powodu;</p> <p>- na korzyść oskarżonego przemawia tylko jego dotychczasowa niekaralność</p> <p>Stąd kara 14 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności jest karą adekwatną w świetle art 53 k.k.</p>
	2	II	<p>Sąd wziął pod uwagę :</p> <p>-na niekorzyść rodzaj dobra w jakie godził - zdrowie drugiego człowieka , postać zamiaru bezpośredni, rodzaj narzędzia jakim się posługiwał -nóż</p> <p>- na korzyść dotychczasową niekaralność, spowodowanie lekkich obrażeń.</p> <p>Stąd kara 4 miesiące jest adekwatna stosownie do art 53 k.k.</p>
	3	1,2	<p>Wymierzając karę łączną 15 lat pozbawienia wolności Sąd miał na uwadze z jednej strony fakt pokrzywdzenia dwóch osób, różny charakter szkód, a z drugiej strony tożsamość miejsca i czasu.</p>
	7	1	<p>Co do zabezpieczonej odzieży ze śladami krwi od nieżyjącego pokrzywdzonego V. T., która stanowiła dowód</p>

			rzeczowy w sprawie należało orzec o jej przypadku stosownie do art 44 §1 k.k.
5. Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
O. S.	4	3	Skoro oskarżony był w tej sprawie tymczasowo aresztowany należało zaliczyć mu na poczet orzeczonej kary łącznej cały ten okres czyli od 20 marca 2022 roku godzina 18:55.
	5, 6	1, 2	<p>Przedmioty zabezpieczone jako dowody rzeczowe w tej sprawie należało zwrócić osobom uprawnionym- osobom od których je odebrano i matce nieżyjącego pokrzywdzonego- jako zbędne dla zakończonego postępowania zgodnie z pkt 6.</p> <p>Oдноśnie rzeczy wyszczególnionych w pkt 5 nie wiadomo czyją stanowią własność, nie spełniają wymogów art 44 k.k., a więc należało złożyć je do depozytu sądowego.</p>
	8	1,2	Oдноśnie zabezpieczonych śladów biologicznych, to należało je pozostawić w aktach sprawy stosownie do § 104 rozporządzenia z dnia

		18 czerwca 2019 roku Regulaminu urzędowania sądów powszechnych (Dz. U. 2022.2514 tekst jednolity).
6. inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
Sąd nie orzekł o środkach kompensacyjnych, wbrew wnioskowi prokuratora (k 1111-1112) albowiem z jednej strony wnioski takie zostały zgłoszone po terminie wynikającym z art 49 a k.p.k., a więc nie były wiążące dla Sądu, a z drugiej strony przede wszystkim Sąd miał na uwadze wolę samych uprawnionych zainteresowanych, którzy pouczeni o takim prawie, nie zgłosili takich żądań - k 1003.		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	

9	<p>Sąd podziela stanowisko, iż nie ma racjonalnego uzasadnienia do różnicowania stawek wynagrodzenia dla adwokatów podejmujących czynności zawodowe czy to z wyboru, czy to z urzędu i z tej przyczyny przyznał adwokatowi występującemu w tej sprawie z urzędu wynagrodzenie stosownie do § 11 ust 1 pkt 2), ust 2 pkt 5), § 17 pkt 1), §15 ust 1 rozporządzenia z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015. 1800 z póź. zm.) czyli 600 zł za etap śledztwa, 1200 zł za etap sądowy i za cztery dodatkowe terminy 4x240 zł, czyli łącznie 2 760 zł.</p> <p>Mając na uwadze przedmiot tego postępowania, liczbę zarzutów- tylko dwa, małą obszerność akt, Sąd uznał, iż w sprawie nie zachodzą przesłanki z §15 ust 3 pkt 1), pkt 3), pkt 4) w/w rozporządzenia.</p>	
10	<p>Zgodnie z art 624 §1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych w całości albowiem nie ma żadnego majątku, nie osiąga dochodów, a długotrwały pobyt w izolacji uniemożliwi mu zarobkowanie.</p>	
7. Podpis		

Sędzia Wioletta
Kubasiewicz

Sędzia Agnieszka Szeliga